

**UCHWAŁA NR I/1/2024
RADY MIEJSKIEJ W BIERUNIU**

z dnia 15 stycznia 2024 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi na Uchwałę Nr XI/2/2023 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 31 sierpnia 2023 r. wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. Urz. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. Urz. z 2023 r., poz. 1634 z późn. zm.), na wniosek Burmistrza Miasta Bierunia,

**RADA MIEJSKA W BIERUNIU
uchwała:**

§ 1. Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę L.M-G, D.G., prowadzących działalność gospodarczą jako "DAR-LA" spółka cywilna z dnia 18 grudnia 2023 r., wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego za pośrednictwem Rady Miejskiej w Bieruniu na Uchwałę Nr XI/2/2023 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 31 sierpnia 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Kopań - Etap I (Dz. Urz. Woj. Śląskiego z dnia 14 września 2023 r., poz. 6900) wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2. Udziela się odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1, stanowiącą załącznik do niniejszej Uchwały.

§ 3. Wykonanie Uchwały powierzyć Burmistrzowi Miasta Bierunia.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Marcin Nyga

Załącznik do uchwały Nr I/1/2024
Rady Miejskiej w Bieruniu
z dnia 15 stycznia 2024 r.

Bieruń, dnia 9 stycznia 2024 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gliwicach
ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2
44-101 Gliwice**

Skarżący: **Laura Motyka-Gola**
 Dariusz Gola
Prowadzący działalność gospodarczą jako:
„DAR-LA” spółka cywilna
NIP: 6511688911
ul. Reja 70, 44-240 Żory
reprezentowani przez radcę prawnego Bartosza Ostrowskiego
ul. Jana Pawła II 17, 44-240 Żory

Organ: **Rada Miejska w Bieruniu**
ul. Rynek 14
43-150 Bieruń
reprezentowana przez Radcę Prawnego Katarzynę Morawską - Paterek
adres do doręczeń: ul. Kościuszki 38/7 40-048 Katowice
e-mail: kancelaria@kancelaria-mss.eu, tel: (32)205-31-90

**Odpowiedź na skargę
na Uchwałę Nr XI/2/2023 Rady Miejskiej w Bieruniu
z dnia 31 sierpnia 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego obszaru Kopań I — etap I**

Działając w imieniu Organu, powołując się na udzielone mi pełnomocnictwo którego odpis załączam do niniejszego pisma wskazuję, że Skarżący Laura Motyka-Gola, Dariusz Gola działający przez pełnomocnika profesjonalnego, złożyli skargę na Uchwałę nr XI/2/2023 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 31 sierpnia 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Kopań I — etap I.

Działając na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2023 poz. 259 ze zm.), Rada Miejska w Bieruniu przekazuje skargę na Uchwałę nr XI/2/2023 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 31 sierpnia 2023 r. w sprawie uchwalenia

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Kopań— etap I składając odpowiedź na skargę, wnosząc jednocześnie o:

- 1. oddalenie skargi jako oczywiście bezzasadnej w całości,**
- 2. zasądzenie od skarżących na rzecz organu kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych,**

Uzasadnienie

Skarżący Laura Motyka-Gola oraz Dariusz Gola prowadzący działalność gospodarczą w formie spółkę pod firmą „DAR-LA” spółka cywilna z siedzibą przy ul. Reja 70, 44-240 Żory NIP: 6511688911, dnia 18 grudnia 2023 roku, złożyli w Urzędzie Miasta Gminy Bieruń skargę na Uchwałę Rady Miasta Bierunia nr XI/2/2023 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 31 sierpnia 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Kopań I — etap I.

Skarżąca wniosła o stwierdzenie nieważności ww. uchwały Rady Miejskiej w Bieruniu w całości.

Skarżąca zarzuca ww. uchwale Rady Miejskiej naruszenie art. 9 ust. 4 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w brzmieniu z dnia podjęcia uchwały, poprzez uznanie, iż uchwalony plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza ustaleń studium oraz art. 25a ustawy o samorządzie gminnym (dalej jako u.s.g.), poprzez przyjęcie uchwały z udziałem radnych wyłączonych od udziału w głosowaniu z mocy prawa w związku z bezpośrednim interesem prawnym w przedmiocie głosowanej uchwały.

Odnosząc się do poszczególnych zarzutów sformułowanych w skardze, Organ wskazuje co następuje:

I. Naruszenie art. 20 ust. 1 UPZP w zw. z art. 9 ust. 4 UPZP

Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, przyjęty uchwałą Nr XI/2/2023 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 31 sierpnia 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Kopań I — etap I, został sporządzony zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.).

Niniejsza ustawa określa zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej, zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy - przyjmując ład przestrzenny i zrównoważony rozwój za podstawę tych działań. Zgodnie z art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wójt, burmistrz albo prezydent miasta przedstawia wojewodzie uchwałę (plan miejscowy) wraz z załącznikami oraz dokumentacją prac

planistycznych, w celu oceny ich zgodności z przepisami prawnymi. Wojewoda Śląski w trybie nadzoru (oceny zgodności z przepisami prawa) na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 40 z późn. zm.) oraz art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity: Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.) nie wydał rozstrzygnięcia nadzorczego stwierdzającego nieważność przedmiotowej uchwały (w całości, bądź w części).

Zgodnie z art. 91 ust. 1 u.s.g., o nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90 u.s.g.

Uchwała Nr XI/2/2023 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 31 sierpnia 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Kopań - etap I, została przekazana Wojewodzie Śląskiemu dnia 6 września 2023 r. oraz została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego dnia 14.09.2023 r. (poz. 6900).

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady w całości lub części.

Burmistrz Miasta Bieruń sporządził projekt planu miejscowego w formie zgodnej z treścią art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, tj. nie naruszając ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Powyższe zostało potwierdzone niewydaniem przez Wojewodę Śląskiego rozstrzygnięcia nadzorczego stwierdzającego nieważność przedmiotowej uchwały w całości lub w części w trybie art. 91 ust. 1 u.s.g.

Skarżący zarzuca naruszenie art. 20 ust. 1 zd. 1 u.p.z.p.w zw. z art. 9 ust. 4 u.p.z.p., poprzez uchwalenie MPZP o treści sprzecznej z ustaleniami Studium. Plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych.

Zgodnie z aktualną treścią art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że "nie narusza on ustaleń studium". Obowiązujące brzmienie przepisu zostało przyjęte ustawą z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, wprowadzającą z dniem 21 października 2010 r. zmiany dotyczące zasad i trybu sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z treścią art. 20 ust. 1 obowiązującą przed nowelizacją, plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu jego "zgodności z ustaleniami studium". Nowelizacja z dnia 25 czerwca 2010 r. miała zatem na celu zwiększenie

swobody organu w zakresie kontroli zgodności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Konstrukcja art. 20 ust. 1 sprzed nowelizacji, wprowadzała nadmierną komplikację prowadzącą do znacznego wydłużania oraz utrudniania procesu uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Nowelizacja stanowiła zatem zabieg prowadzący do zmniejszenia rygoru ustawowego nałożonego na organ w celu upłynnienia dynamiki procesowania aktów prawa miejscowego.

Powyższe stanowisko było wielokrotnie wskazywane w orzecznictwie, m.in. w poniżej zacytowanych orzeczeniach:

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24.11.2020 r., II OSK 1715/18 wskazuje:

"Studium z założenia ma być aktem elastycznym, który jednak zawiera nieprzekraczalne ramy dla swobody planowania przestrzennego. Ustalenia studium nie mogą być przeniesione wprost do regulacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ale nie mogą również być ze sobą sprzeczne".

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22.06.2020 r., II OSK 35/20:

"Organ stanowiący gminy jako twórca polityki przestrzennej gminy, dokonuje autointerpretacji uchwalonego przez siebie studium w zakresie oceny zgodności z nim projektu planu miejscowego. Stopień związania planów ustaleniami studium zależy zatem w dużym stopniu od brzmienia ustaleń studium. Jednym z założeń polityki przestrzennej gminy jest stopień związania planowania miejscowego przez ustalenia studium, który może być, w zależności od szczegółowości ustaleń studium - silniejszy lub słabszy.". Ponadto, "Rada gminy uchwalając określonej treści studium sama decyduje o zakresie (szczegółowości) związania, o jakim mowa w art. 9 ust. 4 u.p.z.p. Zakres i sposób tego związania uzależniony jest od stopnia szczegółowości ustaleń zawartych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a także stopnia powiązania części tekstowej z częścią graficzną - "rozdziału" ustaleń pomiędzy część tekstową i część graficzną, przy czym podstawę stwierdzenia zgodności planu miejscowego z ustaleniami studium stanowią łącznie część tekstowa oraz część graficzna planu miejscowego i studium".

Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22.06.2020 r., sygn. akt. II OSK 43/20:

"Studium nie jest aktem prawa miejscowego. Jest to akt określający kierunki polityki przestrzennej gminy o dużym stopniu ogólności, których doprecyzowanie powinno nastąpić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zgodność planu ze studium nie oznacza zatem bezrefleksyjnego powielania postanowień studium w projekcie planu. Studium wiąże bowiem organ planistyczny co do ogólnych wytycznych, założeń polityki przestrzennej gminy i tylko w tym zakresie postanowienia planu muszą pozostawać w zgodzie z założeniami studium. Stopień związania planów ustaleniami studium zależy w znaczącej mierze od brzmienia ustaleń studium, przy czym plan zagospodarowania przestrzennego ma stanowić uszczegółowienie zapisów zawartych w studium, a nie ich dowolną

interpretację czy całkowitą zmianę. Innymi słowy, ustalenia studium nie muszą być przeniesione (przekopiwane) wprost (bezpośrednio) do postanowień planu zagospodarowania przestrzennego".

Zgodnie z obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, tereny złóż „Bijasowice A, B i C” wskazane są w ramach korytarza ekologicznego miasta.

W ramach ustaleń dla terenu korytarza ekologicznego miasta wskazuje się:

Tereny tworzące obszar korytarza pełnią i będą pełniły w układzie miasta funkcję bioklimatyczną jako system ciągłych użytkowań przyrodniczych, na których przekształcenia i zabudowa występują tylko sporadycznie. Na terenach korytarza ekologicznego możliwa jest lokalizacja zieleni urządzonej tras rowerowych i spacerowych, dróg i parkingów o nawierzchni wodoprzepuszczalnej oraz sieci i urządzeń infrastruktury technicznej. Obszar ten jest wyłączony z możliwości zabudowy, jest miejscem odbioru wód powierzchniowych i spływu mas powietrza wpływając w ten sposób na jakość klimatu miasta. Dopuszcza się możliwość zachowania istniejącej zabudowy oraz jej uzupełnienia na terenach nie zagrożonych pod względem powodziowym. Na obszarze korytarza możliwe jest również urządzenie polderów przeciwpowodziowych przyjmujących fale powodziowe w sytuacjach zagrożenia. W związku z tym dopuszcza się w obszarze korytarza ekologicznego możliwość powierzchniowej eksploatacji złóż kruszyw naturalnych „Bijasowice A, B i C”. Zakłada się możliwość rolniczego wykorzystania terenów bez zabudowy oraz możliwość zachowania i tworzenia nowych zbiorników wód powierzchniowych i stawów.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w treści dotyczącej wskazanych terenów, stanowi również:

W planach zagospodarowania przestrzennego tereny muszą być wyłączone z zabudowy.

Wskazuje się, że w ramach planów miejscowych zagospodarowania przestrzennego możliwe będzie doprecyzowanie granic ochrony prawnej występujących wartości przyrodniczych oraz zasad kształtowania polderów przeciwpowodziowych.

Tereny złóż „Bijasowice A, B i C” zostały dodatkowo objęte w ramach terenów OP tj. obszarów, na których prognozowane są szczególne zagrożenia powodziowe i wpływy eksploatacji węgla kamiennego oraz terenów zalewowych w tym: zagrożenia powodziowe i tereny zalewowe oraz zagrożenia górnicze.

Dla terenów OP wskazano:

„Sposób zagospodarowania i przeznaczenia terenów niezależnie od generalnego kierunku przeznaczenia obszaru w studium musi podlegać weryfikacji pod kątem występujących i prognozowanych zagrożeń również w ujęciu czasowym. Zabudowa w obszarach OP musi uwzględniać prognozowane wpływy eksploatacji górniczej węgla kamiennego oraz zagrożenia powodziowe, co w skali sporządzanego lub zmienianego planu zagospodarowania przestrzennego danego rejonu miasta może skutkować:

- 1. koniecznością zabezpieczenia budynków na odpowiednie szkody górnicze*

2. ograniczeniem lokalizacji budynków związanych ze stałym pobytem ludzi
3. zakazem podpiwniczania budynków
4. zakazem sytuowania poziomów użytkowych budynków, poniżej prognozowanego poziomu zagrożeń powodziowych, wg zagrożenia i map ryzyka powodziowego.”

„Polityka przestrzenna w obszarach zagrożeń powodziowych będzie korygowana na podstawie wstępnej oceny ryzyka powodziowego oraz mapy zagrożenia powodziowego, które zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o zmianie ustawy Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw – przygotowuje Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej odpowiednio do dnia 22 grudnia 2011 r. i do dnia 22 grudnia 2013 r.”

„W planach zagospodarowania przestrzennego dla tych obszarów wymagane będzie również uwzględnienie planów zarządzania ryzykiem powodziowym, które Prezes Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej zgodnie z ww. ustawą przygotowuje do dnia 22 listopada 2015 r.”

Zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego, w zasadach ochrony środowiska wprowadzono następujące zapisy:

1. Zakaz:

- a. lokalizowania zakładów stwarzających ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej,
- b. lokalizowania zakładów stwarzających zagrożenie dla życia lub zdrowia ludzi. rozumieniu przepisów ustawy prawo ochrony środowiska,
- c. likwidacji i zarurowania istniejących cieków wodnych oraz sieci melioracyjnych. wyjątkiem przepustów,
- d. wykonywania prac powodujących zmianę stosunków wodnych, jeśli nie służą one ochronie przeciwpowodziowej, melioracji lub regulacji koryt cieków wodnych,
- e. niszczenia, uszkodzania lub przekształcania terenów o symbolach RN,
- f. likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych i przydrożnych na terenach rolnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego,
- g. wykorzystywania odpadów do zmian ukształtowania terenów, szczególnie w dolina cieków oraz terenach rolnych,
- h. budowy zbiorników wodnych.

2. Nakaz ochrony terenów o symbolach RN przed przedsięwzięciami zmieniającymi istniejące ukształtowanie w tym rzędne terenu.

Analizując przytoczone fragmenty studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w oparciu o przytoczone w treści niniejszego pisma podstawy prawne, należy jednoznacznie uznać, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego uchwalony przez Radę Miasta Bierunia dnia 31 sierpnia 2023 r., nie stoi w sprzeczności ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz czyni zadość obowiązującemu prawu. Ustalenia planu stanowią bowiem jedynie doprecyzowanie

studium w granicach wcześniej do tego zakreślonych. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zostało ukształtowane w takiej formie, aby zostawić pole i swobodę do dalszego jego doprecyzowania, mając przy tym na względzie aspekty bezpieczeństwa oraz ekologii. Określone w studium dopuszczenia służą wyłącznie wskazaniu planistycznego kierunku realizowanego na etapie tworzenia planu zagospodarowania przestrzennego.

W ustaleniach Studium, w części „B” pkt 2.1 „Ustalenia ogólne dotyczące kierunków i wskaźników zagospodarowania oraz użytkowania terenów” wskazano również:

U02 - *Dopuszcza się przy tworzeniu regulacji w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, uszczegółowienia wydzielenia poszczególnych ustalonych w studium obszarów polityki przestrzennej, jeżeli jest to uzasadnione warunkami i potrzebami lokalnymi oraz cechami terenów oraz pod warunkiem, że nie naruszony zostanie generalny, ustalony w studium kierunek zagospodarowania przestrzennego w danym obszarze polityki przestrzennej. W przypadkach sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, ustala się możliwość zachowania przepisów obowiązujących w planach miejscowych na dzień uchwalenia studium, nawet w przypadkach, gdy niniejsze studium ustala dla terenów objętych tymi planami inne kierunki i zasady zagospodarowania przestrzennego. Możliwe to będzie jednak tylko w sytuacjach, gdy nie będzie to kolizyjne z planowanym rozwojem systemu komunikacyjnego miasta oraz gdy tereny wskazane w planach do zabudowy nie będą wykluczone z zabudowy na podstawie map ryzyka powodziowego, które sporządzone będą przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej.*

U03 - *Ustalenia studium odzwierciedlają dalekosiężną wizję zagospodarowania terenu. Dopuszcza się więc, jej etapową realizację poprzez utrzymanie w ustaleniach planów miejscowych istniejącego sposobu zagospodarowania terenu oraz etapowe przeznaczenie do zabudowy terenów wskazanych w studium do urbanizacji. Etapowość powinna hamować tendencję do rozpraszania zabudowy. Tendencja ta, niekorzystnie wpływa na krajobraz i walory przyrodnicze terenu oraz generuje nieracjonalne wydatki z budżetu miasta na realizację nadmiernie rozbudowanej sieci infrastruktury technicznej.*

Podkreślić należy, że Rada Miejska w Bieruniu, wykonując władztwo planistyczne na terenie gminy, nie wkracza w prowadzoną na danym terenie działalność gospodarczą, lecz określa szczególne warunki zagospodarowania terenu, do czego upoważnia ją ustawa. Ingerencja w sferę prawa własności, którą skarżąca odczytuje jako nieuprawnione wkroczenie w sferę swobody działalności gospodarczej (przy czym w ocenie Organu utożsamianie tych pojęć jest błędne), pozostaje w racjonalnej i odpowiedniej proporcji do celów, które gmina zamierzała osiągnąć, uchwalając plan o określonej treści i wprowadzonych zakazów zmiany ukształtowania terenu. Wprowadzenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ograniczeń swobody działalności gospodarczej jest możliwe, jeżeli jest to uzasadnione ważnym interesem publicznym, np. mając na względzie ochronę środowiska. Ograniczenia w prowadzeniu działalności gospodarczej w zakresie planowanego wydobywania pod kątem realizacji stawu, wprowadzone ze względu na ochronę środowiska, miały pełne uzasadnienie w obowiązujących w tym zakresie przepisach z uwzględnieniem istniejących uwarunkowań na danym terenie.

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 12 marca 2009 roku, sygn. akt II SA/Bk 56/09:

„Z art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że plan miejscowy powinien określać zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego. Przez zasady rozumieć należy zaś ustanowienie pewnych reguł czy też norm postępowania. Mogą one być ujęte w formie nakazów lub zakazów, jednakże z uwagi na planistyczny charakter postanowień planu miejscowego winny dotyczyć wyłącznie zagospodarowania danego terenu w przyszłości.”

Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są dopuszczalne oraz zgodne z obowiązującym prawem, ponieważ stanowią jedynie uszczegółowienie zapisów zawartych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

W związku z powyższym, wskazane w skardze zarzuty dotyczące rażącej sprzeczności ustaleń obowiązującego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Bierunia są całkowicie bezpodstawne.

II. Naruszenie art. 25a ustawy o samorządzie gminnym.

W treści skargi z dnia 18 grudnia 2023 roku, Skarżąca wskazała również, iż uchwała Rady Miasta Bieruń nr XI/2/2023 z dnia 31 sierpnia 2023 roku, winna być uznana za nieważną w związku z naruszeniem art. 25a u.s.g., poprzez przyjęcie uchwały z udziałem radnych wyłączonych od udziału w głosowaniu z mocy prawa w związku z bezpośrednim interesem prawnym w przedmiocie głosowanej uchwały. Skarżąca wskazuje bowiem, iż przy podejmowaniu rzeczony uchwały brali udział radni zamieszkujący obszary objęte planem.

Powyższy zarzut Skarżącej należy uznać za w pełni bezzasadny.

Organ, po przeprowadzeniu dogłębnej analizy w celu wykrycia możliwego naruszenia art. 25a u.s.g, wskazuje, iż żaden z radnych biorący udział w głosowaniu nad przedmiotową uchwałą nie jest właścicielem żadnej z działek objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, organ zaznacza ponadto, iż wbrew twierdzeniom Skarżącej, żaden z radnych biorących udział w głosowaniu nie zamieszkuje również obszaru stanowiącego przedmiot głosowanej uchwały.

Jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 maja 2022 r. sygn. akt III OSK 1329/21:

„Zgodnie z art. 25a ustawy o samorządzie gminnym radny nie może brać udziału w głosowaniu w radzie ani w komisji, jeżeli dotyczy ono jego interesu prawnego. Interes prawny, o którym stanowi art. 25a ww. ustawy należy rozumieć jako osobisty, konkretny i aktualny prawnie chroniony interes,

który może być realizowany na podstawie określonego przepisu, bezpośrednio wiążący się z indywidualną i prawnie chronioną sytuacją strony.”

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 października 2018 r., sygn. akt II OSK 1667/18:

„Sytuacje, w których znajduje zastosowanie art. 25a ustawy o samorządzie gminnym nie poddają się uogólnieniu, lecz muszą być oceniane indywidualnie w kontekście konkretnej uchwały, jej rozwiązań i sytuacji prawnej radnego powstałej w następstwie jej uchwalenia. Można przyjąć, że w sytuacji gdy w przypadku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie dochodzi ani do zmiany dotychczasowego sposobu zagospodarowania, ani do polepszenia dotychczasowych rozwiązań obowiązujących dla nieruchomości radnego kosztem rozwiązań uchwalonych dla innych właścicieli to zakaz głosowania, o którym mowa w art. 25a ustawy o samorządzie gminnym nie ma podstaw.”

Mając na względzie powyższe, nie sposób uznać, aby doszło do naruszenia art. 25a u.s.g poprzez udział radnego w głosowaniu dotyczącym jego interesu prawnego. W przedmiotowej kwestii, nie zostały spełnione żadne z przesłanek wskazywanych w orzecznictwie jako decydujące o istnieniu interesu prawnego. Głosowany akt prawa miejscowego dotyczył obszaru w żaden sposób nie związanego z żadnym z radnych biorących udział w sesji.

Biorąc pod uwagę powyższe, należy uznać, iż niniejszej kwestii nie doszło do naruszenia art. 25a u.s.g., a zarzuty Skarżącej należy przyjąć za w pełni bezpodstawne oraz nieuzasadnione. Uchwała Rady Miasta Bieruń nr XI/2/2023 z dnia 31 sierpnia 2023 roku została przyjęta w zgodzie z obowiązującymi przepisami prawa.

Wobec powyższego, Organ wnosi o oddalenie skargi przez Wojewódzki Sąd Administracyjny oraz utrzymanie w mocy obowiązującego aktu prawa miejscowego – uchwały Nr XI/2/2023 Rady Miejskiej w Bieruniu z dnia 31 sierpnia 2023 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru Kopań— etap I mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli.

Na podstawie art. 66 Ustawy o postępowaniu przed Sądami administracyjnymi oświadczam, że odpis odpowiedzi na skargę został wysłany do pełnomocnika drugiej strony listem poleconym.

Pełnomocnik